

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 13. Impugnatur memoria Bonifacii VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Rex Philippus petebat Pictavium cum ^{Sæcul. XIV.}
 Papa Clemente locuturus. Comitaban- ^{A.C. 1307.}
 tur illum sui quatuor filii, Ludovicus, ^{C. Nang.}
 Philippus, Carolus, ac Robertus, sui duo ^{p. 624.}
 fratres Carolus Valesius & Ludovicus ^{Jo. Villani}
 Ebroicensis, multique Proceres. Ro- ^{l. 8. c. 91.}
 bertus Flandriæ Comes in eandem ur- ^{Rayn. n. 8.}
 bem se contulit. Hoc cum Principe
 junctam a Rege pacem ibi confirmavit
 Papa, voluitque, ut Archiepiscopus Re-
 menfis, Episcopus Silvanectinus, & Ab-
 bas Dionysiopolitanus Comitem Rober-
 tum, cæterosque Flandriæ Optimates
 proscriberent, hanc si pactionem violarent.
 Diploma dabat 2 Junii.

Præcipuis e causis Pictaviensis collo- ^{Bal. l. 1. p. 65.}
 quii erat confectio & confirmatio con- ^{Rayn. n. 9. 13.}
 ditionum pacis inter Franciam & An- ^{Nic. Trivet.}
 gliam; locumque habuit, tametsi Rex ^{p. 728.}
 Eduardus I obierat die Veneris 7 Julii
 anno 1307 ætatis 68, regiminis 34. Suc-
 cessit ei suus filius Eduardus II.

§. XIII.

Impugnatur memoria Bonifacii VIII.

Eo tempore, quo Clemens ob impossi- ^{Sup. lib. 90.}
 tionem coronæ pontificiæ Lugduni ^{§. 49.}
 erat, ex Rege Philippo audierat, arca- ^{J. Vill. l. 8.}
 nam petitionem, cui se facturum satis ^{c. 91.}
 jurasset summæ dignitatis obtinendæ
 gratia, consistere in eo, ut damnaret

Q q 3 me-

Sæcul. XIV.
A.C. 1307.

memoriam Bonifacii VIII; & ossa ejus concremari juberet. Hanc postulationem Rex iterabat Pictavii, & acriter instabat, ut Papa annueret. Turbatur is vehementer cum Cardinalibus, quia Rex omnino volebat testibus firmare crimina Bonifacii; & Clemens illi se jurejurando obstrinxerat: cujus poenitentia ducebatur: sed Regi se opponere non audebat. Huic obsequendo videbatur sibi Ecclesiam violare ac deprimere, quia accusatio de hæresi, quæ erat perhibita causa damnandi Bonifacium mortuum, carebat fundamento: e contrario sextus decretalium liber, quem ediderat, eum perquam catholicum indicabat. Petitio Regis etiam Cardinales offendebat, non eos tantum, qui contra ipsum Bonifacii partes susceperant, verum illos quoque, qui Regi faverant etsi a Bonifacio purpuram nacti: videbant enim, si hic declaretur non fuisse Papa, se gradu movendos esse.

Horum in numero fuit Cardinalis Albertinus: quem Papa, his ex angustiis ut evaderet, privatim consuluit tanquam conscium arcanæ sponsonis a se Regi factæ. Hic vir promptus ingenio respondebat: Unicam habes elabendi viam, nempe ut dissimulatione utens Regi exponas, ipsum rem petere difficulter probandam Ecclesiæ: unam Cardinalium partem

partem non consentire: etiam ad sco-^{Sæcul. XIV.}
 pum regium melius attingendum, red-^{A.C. 1307.}
 dendamque odiosorem Bonifacii memo-
 riam testimonia criminum ei illatorum
 necessario dicenda esse in concilio gene-
 rali, quo plus authoritatis accipiant:
 nam talibus in conciliis gravissima Ec-
 clesiæ negotia tractari. Te id concilium
 esse convocaturum in urbem Delphina-
 tus & neutrius partis Viennam Gallis,
 Anglis, Germanis, Italis, & Occitanis
 æqualiter commodam. Rex haud po-
 terit contradicere, nec conqueri se re-
 pulsam ferre: & Ecclesia fiet libera: e-
 tenim Viennam demigrans extra regnum
 ac potestatem illius eris.

Papa amplexus consilium sibi arridens,
 Regi eum in modum respondit: qui quan-
 quam minime contentus aperte repu-
 gnare nequibat: & tot promissa, tot
 alias a Papa gratias accepit, ut tum
 quidem a postulatione sua desisteret,
 ac Bonifacii causam ad concilium differ-
 ret. Clemens hac de re litteras edidit
 inscriptas Regi, quarum hæc erat sum-
 ma. Ut referri ad nos curasti, com-^{Rayn. n. 10.}
 plures viri spectabiles quondam tibi
 Papam Bonifacium VIII denunciarunt
 hæresis reum; de qua eum directo ar-
 guere volebant illorum aliqui, teque tan-
 quam defensores Ecclesiæ orabant, ut
 generalis concilii convocationem urge-

Sæcul. XIV.
A.C. 1307.

res eo magis, quod Bonifacii accessus ad pontificatum non legitimus, progressus vituperabilis, agendi ratio adeo criminosa & tam mali exempli fuisset, ut Ecclesiam in discrimen adduceret. Proinde, ut vel purgaretur Bonifacius, si esset innocens, sicut optabas, vel, si sors esset, eo amoto Ecclesie pastor daretur legitimus, post receptam denunciationem, æquitatis ac Ecclesie instaurandæ studio accensus, hanc actionem suscepti tam vivente Bonifacio, quam apud Benedictum XI, & coram nobis, cum simul essemus Lugduni, ut de rebus terræ sacræ, pluribusque aliis magni momenti negotiis ageremus. Ibi vehementer instabas nobis ut hac de causa faceremus iudicium, ne cunctatio tibi tuisque noceret.

At expendimus cum fratribus nostris Cardinalibus per acriorem hac de re actionem posse corrumpi concordiam & amicitiam longissimo tempore cultam inter Romanam Ecclesiam ac te, tuosque majores ac regnum tuum; turbari pacem, tardari bellum pro terra sacræ, & gigni offensionem generalem, multaque alia mala. Itaque rogatu Fratrum nostrorum te paterne monuimus, ut omittes severitatem accusationum iudicialium, atque hanc causam examinandam & decidendam nobis ac Ecclesie peni-

penitus relinqueres. Post preces no-
stras sæpe iteratas consensisti denique:
& nos, ut gratum monstremus animum,
ac te deinceps securum reddendi gratia
reteximus & infirmamus omnes senten-
tias anathematis, interdicti, aliasque
pœnas pronunciatas contra te, tuum
regnum, delatores, actoresque supra me-
moratos; contra Præfules, Barones, a-
liosque Franciæ incolas; contra foede-
ratos, fautores, sectatoresque tuos, cu-
juscunque status vel dignitatis sint;
& quidem ab initio dissensionis inter
Bonifacium ac te, scilicet a festo Sancto-
rum Omnium die 1 Novembris anni
1300. Atque siquid forsan tibi deinceps
posset objici de accusationibus,
injuriis, aliisque delictis contra Bonifa-
cium perpetratis, etiam de captivitate
ejus, ac de direpto Ecclesiæ thesauro,
hanc notam tibi remittimus, tollimus,
& prorsus abolemus. Guilielmum quo-
que Nogaretum, ac Renaldum Supinen-
sem Bonifacii capti reos absolvit Pa-
pa, dummodo subirent poenam sibi a
tribus Cardinalibus, quos nominabat,
imponendam. Dabat Pictavii 1 Junii
anno 1307.

Sæcul.XIV.
A.C.1307.

II. II.

Q 95 §. XIV.